

Naam: Han Meeter, 1950

Wie ben ik?

Ik ben historicus, sociaaleconomisch en maritiem historicus. Ik studeerde in Leiden, met zijn rijke tradities. In sommige zalen van het Academiegebouw droop naar mijn gevoel de wetenschap van de muren. Daarnaast ben ik tentoonstellingsmaker. Niet alleen als hoofddocent Tentoonstellen aan de erfgoedopleiding de Reinwardt Academie, maar ook via mijn eigen bureau in tentoonstellings- en museale ontwikkeling ¹. Verder ben ik een Haarlemmer. Niet geboren, wel getogen. Ik bezocht er de HBS, vernoemd naar de voor ons schrijvers zo belangrijke uitvinder van de boekdrukkunst, Lourens Janszoon Coster ². Wij noemden het "Het Loutje". Nederlands vond ik maar niks. Al die weetjes over deetjes en teetjes, totdat het in de vierde klas ging over literatuur. Niet een taalkundig juist, maar vooral een tot de essentie komend en goed uitgedrukt schrijven enthousiasmeerde me. En Oegstgeestenaar? Dat ben ik sinds mijn eerste vriendin, Vera, ergens begin zeventiger jaren. De liefde voor haar is verdwenen, die voor Oegstgeest gebleven.

Waarom schrijf ik?

"Dat is het eiland van Piraat Houtebeen," zei ik tegen mijn toenmalige 10 jaar oude zoon. We lagen met ons schip voor anker in de baai van een eiland voor de Franse Côte d'Azur. Hoewel onze zoon al tien was, hadden we nog steeds de gewoonte voor het slapen gaan een verhaal voor te lezen. Die avond begon ik met het spontaan verzonnen verhaal over piraat Houtebeen. "Waarom schrijf je het niet eens op?" suggereerde mijn zoon twintig jaar later, na de kerstmaaltijd bij een goed glas whisky. In een frivole bui had ik daar ook al eens aan gedacht, maar drukte met werk, zeilen, reizen, fotografie en andere leuke zaken hadden verhinderd deze gedachte serieus te nemen. Deze aanmoedigen deden mij besluiten de handen aan het toetsenbord te slaan. Immers, een klein lezerspubliek had ik al. Maar, eigenlijk schrijf ik, zo heb ik ontdekt, vooral omdat ik het leuk vind, mijn lezers meer bewust wil maken van de samenleving om hen heen en misschien vooral omdat ik veel om mezelf moet lachen.

Wat schrijf ik?

Tot nu toe historische romans waarbij ik vanuit mijn achtergrond als historicus het vaak glorieuze narratief van Nederland in een realistischer historisch perspectief plaats aan de hand van spannende verhalen. Dit is ook de essentie van mijn eerste roman "*Houtebeen, Kaper en Spion*". Mijn inspirators - welke schrijver kan zonder - zijn verhalenvertellers die met een ironische ondertoon de wereld beschouwen. Voorbeelden zijn Godfried Bomans, Bob Den Uyl en Marten Toonder. Maar ook schrijvers van historische romans als Jan van Aken. Mijn grootste frustratie? Ik kom te weinig aan schrijven toe. Te veel gedoe met interessante projecten, reizen, zeilen, foto's en films maken. Deel twee van Houtebeen, waar lezers al om vroegen, vordert slechts langzaam. Daarbij; korte, impressionistische verhalen beginnen te lonken.

¹ Zie www.projectburomeeter.nl

² Sommige verdwaalde zielen menen dat een Duitser, de heer Gutenberg, in 1452 de boekdrukkunst zou hebben uitgevonden. Voor Haarlemmers berust dit op een hardnekkig misverstand.